

13-09-2012

Број: 05-05-1-2721-2/12
Сарајево, 13. септембар 2012. године

BOSNA I HERCEGOVINA ПАРЛАМЕНТАРНО СКУПШТИНА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ SARAJEVO			
13.09.2012			
Prilozak (list)	Classifikaciona oznaka	Asani broj	Broj stranica
01.02-05-2		-1079/12	

**ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

**- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА**

Предмет. Сагласност за ратификацију споразума, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00), достављамо вам ради давања сагласности за ратификацију:

Лисабонски споразум о заштити ознака поријекла и њиховом међународном регистровању од 31. октобра 1958. године, измјењен у Штокхолму 14. јула 1967. године и са амандманима од 28. септембра 1979. године.

Будући да је Министарство спољне трговине и економских односа БиХ надлежно за провођење поступка за приступање овом споразуму молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који посланицима, односно делегатима може дати све потребне информације о споразуму.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Ранко Нинковић

Broj: 08/1-23-05-5-20911-2/12
Datum: 6. septembar 2012. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
PREDSJEDNIŠTVO
SARAJEVO

PREDSJEDNIŠTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

12 -09- 2012

05	05-1	2721	
----	------	------	--

PREDMET: Prijedlog odluke o ratifikaciji Lisabonskog sporazuma o zaštiti oznaka porijekla i njihovom međunarodnom registriranju od 31. oktobra 1958.godine, izmijenjenog u Štokholmu 14. jula 1967. godine i sa amandmanima od 28. septembra 1979.godine

U prilogu dostavljam Prijedlog odluke o ratifikaciji Lisabonskog sporazuma, otvorenog za potpisivanje u Štokholmu do 13. januara 1968. godine u originalnom primjerku na francuskom jeziku.

Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je, na 23. redovnoj sjednici održanoj 30. maja 2012.godine, donijelo Odluku o pristupanju Bosne i Hercegovine Lisabonskom sporazumu. Kopija navedene odluke Predsjedništva BiH broj: 01-50-1-1546-34/12 od 30. maja 2012.godine je u prilogu ovog akta.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na 18. sjednici održanoj 30. avgusta 2012.g. utvrdilo Prijedlog odluke o ratifikaciji Lisabonskog sporazuma radi dostavljanja Predsjedništvu BiH i provedbe procedure ratifikacije (kopija obavijesti o Zaključku Vijeća ministara BiH, akt broj 05-07-1-2398-16/12 od 31.8. 2012.g. je također u prilogu ovog akta).

Dostavljamo i kopiju mišljenja Ureda za zakonodavstvo Vijeća ministara BiH, akt broj: 01-02-38-1/12 od 12. 07. 2012.godine.

Molimo da Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, u skladu sa odredbama Zakona o postupku zaključivanja i izvršavanja međunarodnih ugovora ("Službeni glasnik BiH", broj 29/00) provede postupak ratifikacije Sporazuma.

S poštovanjem,

Ministar

dr. Zlatko Lagumdžija

Prilog: kao u tekstu

LISABONSKI SPORAZUM

O ZAŠTITI OZNAKA PODRIJETLA I NJIHOVOM MEĐUNARODNOM REGISTRIRANJU OD 31. LISTOPADA 1958. GODINE, IZMIJENJENOG U ŠTOKHOLMU 14. SRPNJA 1967. GODINE I S AMANDMANIMA OD 28. RUJNA 1979. GODINE

Članak 1.

(1) Zemlje na koje se ovaj aranžman primenjuje konstituiraju Posebnu uniju u okviru Unije za zaštitu industrijskog vlasništva,

(2) One preuzimaju na sebe da na svojem teritoriju, sukladno uvjetima ovog aranžmana, štite oznake podrijetla proizvoda drugih zemalja Posebne unije, priznate i zaštićene kao takve u zemlji podrijetla i registrirane kod Međunarodnog biroa za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Međunarodni biro ili Biro) pomenutog u Konvenciji o utemeljenju Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Organizacija).

Članak 2.

(1) U ovom aranžmanu, oznaka podrijetla znači zemljopisno ime zemlje, regiona ili lokaliteta, koje služi da se označi proizvod koji odande potječe, i čiji su kvalitet i osobitosti isključivo ili bitno prouzročeni zemljopisnim okolišem, uključujući prirodne i ljudske faktore.

(2) Zemlja podrijetla je zemlja čije ime, ili zemlja u kojoj se nalazi region ili lokalitet čije ime, sačinjava oznaku podrijetla koja je proizvodu dala njegovu reputaciju.

Članak 3.

Zaštita se osigurava protiv bilo kakve uzurpacije ili imitacije, čak i ako je naznačeno istinito podrijetlo proizvoda, ili ako je oznaka korištena u prevedenoj formi, ili praćena terminima kao što su: „vrsta“, „tip“, „način“, „imitacija“ ili slično.

Članak 4.

Određbe ovoga aranžmana ni na koji način ne isključuju zaštitu oznakama podrijetla u svakoj zemlji Posebne unije već priznatu sukladno drugim međunarodnim instrumentima, kao što su Pariška konvencija o zaštiti intelektualnog vlasništva od 20. ožujka 1883. godine, i njene naknadne izmjene, Madridski aranžman o suzbijanju lažnih i prevarnih oznaka podrijetla proizvoda od 14. travnja 1891. godine, i njegove naknadne izmjene, ili sukladno nacionalnom zakonodavstvu ili sudskim odlukama.

Članak 5.

(1) Registracija oznaka podrijetla bit će izvršena kod Međunarodnog biroa, na zahtjev Zavoda zemalja Posebne unije, u ime svake fizičke ili pravne osobe, javne ili privatne, koja, sukladno svojem nacionalnom zakonodavstvu, ima pravo koristiti takvu oznaku.

(2) Međunarodni biro će, bez oklijevanja, obavijestiti zavode raznih zemalja Posebne unije o takvim registracijama, i objavit će ih u periodičnom zborniku.

(3) Zavod svake zemlje može izjaviti da ne može osigurati zaštitu oznake podrijetla o čijoj je registraciji obaviješten, ali samo ako dostavi izjavu Međunarodnom biou, zajedno s naznačenjem razloga za to, u roku od godinu dana od primitka obavijesti o registraciji, i pod uvjetom da takva izjava nije štetna, u zemlji na koju se odnosi. Za druge oblike zaštite oznaka koje je njihov vlasnik ovlašten da zahtijeva na temelju članka 4. pomenutog gore.

(4) Takvoj izjavi, nakon isteka roka od godinu dana predviđenog u prethodnom stavku, ne mogu prigovoriti zavodi zemalja Unije.

(5) Međunarodni biro će u najkraćem mogućem roku obavijestiti Zavod zemlje podrijetla o svakoj izjavi učinjenoj pod uvjetima iz stavka (3) od strane Zavoda druge zemlje. Zainteresirana strana kada je obaviještena od svog nacionalnog Zavoda o izjavi učinjenoj od strane druge zemlje, u toj drugoj zemlji može koristiti sva sudska i administrativna pravna sredstva koja pripadaju državljanima te zemlje.

(6) Ako je oznaka kojoj je priznata zaštita u datoj zemlji suglasno obavijesti o njoj međunarodnoj registraciji, već bila korištena od strane trećih osoba u toj zemlji od nadnevka ranijeg od takve obavijesti, nadležni Zavod te zemlje imat će pravo odobriti takvim trećim osobama rok koji ne smije biti dulji od dvije godine da prekinu takvu uporabu, pod uvjetom da obavijesti o tome Međunarodni biro u razdoblju od tri mjeseca nakon isteka roka od jedne godine predviđenog u gore pomenutom stavku (3).

Članak 6.

Oznaka kojoj je priznata zaštita u jednoj od zemalja Posebne unije suglasno postupku iz članka 5., ne može, u toj zemlji, biti smatrana da je postala generična, sve dok je zaštićena kao oznaka podrijetla u zemlji podrijetla.

Članak 7.

(1) Registracija izvršena kod Međunarodnog biroa suglasno članku 5. osigurava, bez obnavljanja, zaštitu za cijelo razdoblje navedeno u prethodnom članku.

(2) Za registraciju svake oznake podrijetla plaća se jedna taksa.

Članak 8.

Pravne radnje koje su neophodne za osiguranje zaštite oznaka podrijetla mogu biti poduzete u svakoj od zemalja Posebne unije prema odredbama nacionalnog zakonodavstva:

1. na traženje nadležnog zavoda ili na zahtev javnog tužitelja;
2. od svake zainteresirane strane, bila to fizička ili pravna osoba, javna ili privatna.

Članak 9.

(1) (a) Posebna unija ima Skupštinu koja se sastoji od onih zemalja koje su ratificirale ili pristupile ovom aktu.

(b) Vlada svake zemlje bit će zastupljena jednim izaslanikom, kome mogu pomagati zamjenici, savjetnici i eksperti.

(c) Troškove svakog izaslanstva snosit će vlada koja ju je imenovala.

(2) (a) Skupština će:

(I) se baviti svim pitanjima koja se odnose na održavanje i razvitak Posebne unije i na primjenu ovoga aranžmana;

(II) davati direktive Međunarodnom birou koje se odnose na pripremu konferencija za reviziju, uz dužnu pažnju, uzimajući u obzir sve primjedbe onih zemalja Posebne unije koje nisu ratificirale ovaj akt, ili mu nisu pristupile;

(III) mijenjati Pravilnik, uključujući određivanje iznosa takse pomenute u članku 7(2) i drugih taksi koje se odnose na međunarodnu registraciju;

(IV) pregledati i odobravati izvješća i aktivnosti generalnog direktora Organizacije (u daljnjem tekstu: generalni direktor) koji se odnose na Posebnu uniju, i davati mu sve neophodne naputke koji se odnose na pitanja u nadležnosti Posebne unije;

(V) utvrđivati program i usvajati dvogodišnji proračun Posebne unije, i odobravati njegov konačni obračun;

(VI) usvajati financijski pravilnik Posebne unije;

(VII) obrazovati komitete eksperata i radne skupine za koje se smatra da su neophodni za ostvarivanje ciljeva Posebne unije;

(VIII) odlučivati koje će zemlje nečlanice Posebne unije i koje će međuvladine i međunarodne nevladine organizacije moći prisustvovati njezinim sastancima kao posmatrači;

(IX) usvajati amandmane na čl. 9. do 12.;

(X) poduzimati svaku drugu odgovarajuću akciju usmjerenu na potpomaganje ciljeva Posebne unije;

(XI) obavljati svaku drugu dužnost koju obuhvata ovaj aranžman.

(b) U odnosu na pitanja koja su od interesa i za druge unije kojima administrira Organizacija, Skupština će svoje odluke donositi nakon što sasluša mišljenje Koordinacijskog komiteta Organizacije.

(3) (a) Svaka zemlja članica Skupštine ima jedan glas.

(b) Jedna polovica zemalja članica Skupštine čini kvorum,

(c) Bez obzira na odredbe točke (b) ako je na nekom zasjedanju broj zastupljenih zemalja manji od polovice, ali jednak ili veći od jedne trećine zemalja članica Skupštine, Skupština može donositi odluke, ali s iznimkom odluka koje se odnose na njezinu vlastitu proceduru, sve takve odluke će postati izvršne samo ako su ispunjeni niže navedeni uvjeti, Međunarodni biro će dostaviti navedene odluke zemljama članicama Skupštine koje nisu bile zastupljene i pozvati ih da pismenim putem izraze svoj glas ili uzdržavanje, u roku od tri mjeseca od dana dostave. Ako, po isteku ovog roka, broj zemalja koje su tako izrazile svoj glas ili uzdržavanje dostigne broj zemalja koji je nedostajao da bi se postigao kvorum na samom zasjedanju, takve odluke će postati izvršne pod uvjetom da se u isto vrijeme održi zahtijevana većina.

(d) Osim za odredbe članka 12(2), odluke Skupštine se donose dvotrećinskom većinom izraženih glasova.

(e) Uzdržavanje se neće računati kao glas.

(f) Izaslanik može zastupati i glasovati samo u ime jedne zemlje.

(g) Zemlje Posebne unije koje nisu članice Skupštine imaju pristup zasjedanjima kao posmatrači.

(4)(a) Skupština se sastaje na redovno zasjedanje jednom u svake dvije godine na poziv generalnog direktora, sem u iznimnim okolnostima u isto vrijeme i na istom mjestu kao Generalna skupština Organizacije.

(b) Skupština se sastaje na izvanredno zasjedanje na poziv generalnog direktora, na zahtjev jedne četvrtine zemalja članica Skupštine.

(c) Generalni direktor priprema dnevni red svakog zasjedanja.

(5) Skupština usvaja svoj poslovnik.

Članak 10.

(1)(a) Međunarodno registriranje i poslove u svezi s njim kao i sve druge administrativne poslove Posebne unije, obavlja Međunarodni biro.

(b) Međunarodni biro naručito priprema sastanke i obavlja poslove Tajništva Skupštine i komiteta eksperata i radnih skupina koje Skupština može ustanoviti.

(c) Generalni direktor je najviši funkcioner Posebne unije i on je predstavlja.

(2) Generalni direktor i svaki uposleni koje on odredi učestvuju, bez prava glasa, na svim zasjedanjima Skupštine i komiteta eksperata, ili radnih skupina koje Skupština može obrazovati. Generalni direktor, ili uposleni koga on odredi, je po službenoj dužnosti tajnik tih tijela.

(3)(a) Međunarodni biro, sukladno napucima Skupštine, priprema konferencije za reviziju odredbi aranžmana, osim čl. 9. do 12.

(b) Međunarodni biro se može konzultirati s međuvladinim i međunarodnim nevladinim organizacijama u svezi s pripremama konferencija za reviziju.

(c) Generalni direktor i osobe koje on odredi učestvuju, bez prava glasa, u diskusijama na tim konferencijama.

(4) Međunarodni biro obavlja i sve druge dužnosti koje su mu povjerene.

Članak 11.

(1)(a) Posebna unija ima proračun.

(b) Proračun Posebne unije obuhvata sopstvene prihode i troškove Posebne unije, njen doprinos proračunu zajedničkih troškova unija, kao i u slučaju potrebe, iznos stavljen na raspolaganje proračunu Konferencije Organizacije.

(c) Kao zajednički izdaci unija smatraju se izdaci koji ne pripadaju isključivo Posebnoj uniji, već također jednoj ili više drugih unija kojima upravlja Organizacija. Učešće Posebne unije u ovim zajedničkim izdacima srazmjerno je koristi koju ovi izdaci za nju predstavljaju.

(2) Prilikom donošenja proračuna Posebne unije vodi se računa o potrebama suradnje s proračunima drugih unija kojima upravlja Organizacija.

(3) Proračun Posebne unije financira se iz slijedećih izvora:

(I) taksa za međunarodnu registraciju naplaćenih po članku 7. (2) i taksa i iznosa koji se duguju za usluge koje pruža Međunarodni biro u ime Posebne unije;

(II) prihoda od prodaje publikacija Međunarodnog biroa koje se odnose na Posebnu uniju i prava koja potječu od tih publikacija;

(III) poklona; zavještanja i subvencija;

(IV) zakupnina; kamata i drugih različitih prihoda;

(V) doprinosa zemalja Posebne unije, u opsegu u kome prihodi iz izvora navedenih u toč. (I) do (IV) nisu dovoljni da pokriju troškove Posebne unije.

(4)(a) Visinu takse iz članka 7(2) određuje Skupština na prijedlog generalnog direktora.

(b) Visina te takse bit će tako određena da prihod Posebne unije bude, pod normalnim okolnostima, dovoljan da pokrije troškove Međunarodnog biroa za održavanje usluga međunarodne registracije, bez zahtjeva za plaćanje doprinosa pomenutih u paragrafu (3)(V) gore.

(5)(a) Da bi se odredio njezin doprinos pomenut u paragrafu (3)(V), svaka zemlja Posebne unije pripadat će istoj klasi kojoj pripada u Pariškoj uniji za zaštitu industrijskog vlasništva, i plaćat će svoje godišnje doprinose na temelju broja jedinica koji je određen za tu klasu u toj uniji.

(b) Godišnji doprinos svake zemlje Posebne unije se sastoji od iznosa čiji je odnos u ukupnoj sumi godišnjih doprinosa svih zemalja u proračunu Posebne unije, isti kao što je odnos između broja jedinica u klasi u kojoj je zemlja svrstana prema ukupnom broju jedinica svih zemalja zajedno.

(c) Nadnevak dospelosti doprinosa za plaćanje određuje Skupština.

(d) Zemlja koja kasni s plaćanjem svojih doprinosa ne može koristiti svoje pravo glasovanja u bilo kom tijelu Posebne unije ako je iznos njezinog duga jednak ili veći od iznosa doprinosa koji duguje u pune dvije protekle godine. Ipak, svako tijelo unije može dozvoliti takvoj zemlji da nastavi koristiti svoje pravo glasovanja u tom tijelu, ako, i sve dok, to tijelo smatra da je kašnjenje u plaćanju rezultat iznimnih i neotklonjivih okolnosti.

(e) Ako se proračun ne usvoji prije početka nove proračunske godine, bit će na istoj razini kao proračun prethodne godine, sukladno financijskom pravilniku.

(6) S iznimkom odredbi iz stavka (4)(a), iznos taksi i troškova za usluge koje obavlja Međunarodni biro u svezi s Posebnom unijom određuje generalni direktor i o tome izvještava Skupštinu.

(7)(a) Posebna unija raspolaže obrtnim fondom koji se obrazuje od jedinstvene uplate svake zemlje Posebne unije. Ako fond postane nedovoljan, Skupština odlučuje o njegovom povećanju.

(b) Iznos početne uplate svake zemlje u navedeni fond, ili njeno učešće u njegovom povećanju je srazmjerno doprinosu te zemlje, kao članice Pariške unije za zaštitu industrijskog vlasništva, proračunu te unije za godinu tijekom koje se fond obrazuje ili se o povećanju odlučuje.

(c) Srazmjeru i uvjete plaćanja određuje Skupština na predlog generalnog direktora i nakon što je primila mišljenje Koordinacijskog komiteta Organizacije.

(8)(a) U sporazumu o sjedištu, zaključenom sa zemljom na čijem teritoriju Organizacija ima svoje sjedište, predviđa se da ova zemlja daje avanse ukoliko bi obrtni fond bio nedovoljan. Iznos tih avansa i uvjeti pod kojima se odobravaju predmet su u svakom posebnom slučaju, odvojenih sporazuma između te zemlje i Organizacije.

(b) Zemlja iz točke (a) i Organizacija imaju svaka za sebe, pravo da pismenom obavješću, otkazu obvezu odobravanja avansa. Otkaz stupa na snagu tri godine poslije kraja godine u kojoj je bio saopćen.

(9) Ovjeravanje računa, obavljaju, na načine predviđene financijskim pravilnikom jedna ili više zemalja Posebne unije, ili spoljni kontrolori, koje uz njihovu suglasnost, imenuje Skupština.

Članak 12.

(1) Prijedloge za izmjenu čl. 9., 10., 11. i ovog članka može podnijeti svaka zemlja članica Skupštine, ili generalni direktor. Takve prijedloge generalni direktor dostavlja zemljama članicama Skupštine najmanje 6 meseci prije njihovog razmatranja u Skupštini.

(2) Svaku izmjenu članaka iz stavka (1) usvaja Skupština. Usvajanje zahtjeva tri četvrtine izraženih glasova; međutim za svaku izmjenu članka 9. i ovog stavka potrebna je većina od četiri petine glasova.

(3) Svaka izmjena članaka iz stavka (1) stupa na snagu mjesec dana od kada generalni direktor od tri četvrtine zemalja koje su bile članice Skupštine u trenutku kada je izmjena usvojena, primi pismene obavijesti, dana u suglasnosti s njihovim odgovarajućim ustavnim propisima. Svaka tako usvojena izmjena ovih članaka obvezuje sve zemlje koje su članice Skupštine u trenutku kada izmjena stupa na snagu ili koje docnije postanu članice; međutim, svaka promjena koja povećava financijske obveze zemalja posebne unije obvezuje samo one zemlje koje su saopćile svoje prihvatanje takvih promjena.

Članak 13.

(1) Detalji za izvršenje ovog aranžmana određeni su Pravilnikom.

(2) Ovaj aranžman može biti revidiran na konferencijama održanim među izaslanicima Posebne unije.

Članak 14.

(1) Svaka zemlja Posebne unije koja je potpisala ovaj akt može ga ratificirati, a ako ga nije potpisala može mu pristupiti.

(2)(a) Svaka zemlja van Posebne unije koja je članica Pariške konvencije o zaštiti industrijskog vlasništva može pristupiti ovom aktu i tako postati članica Posebne unije.

(b) Obavijest o pristupanju će, sama po sebi osigurati na teritoriju pristupajuće zemlje povlastice prethodnih odredbi za oznake podrijetla koje su, u momentu pristupanja predmet međunarodne registracije.

(c) Međutim, svaka zemlja koja pristupi ovom aranžmanu, može u roku od jedne godine, izjaviti u odnosu na koje oznake podrijetla, već registrirane kod Međunarodnog biroa, želi da koristi pravo predviđeno u članku 5. (3).

(3) Instrumenti ratifikacije i pristupa deponiraju se kod generalnog direktora.

(4) Na ovaj aranžman primenjuju se odredbe članka 24. Pariške konvencije o zaštiti industrijskog vlasništva.

(5) (a) U odnosu na pet zemalja koje su prve deponirale svoje instrumente ratifikacije ili pristupa, ovaj akt stupa na snagu tri mjeseca nakon deponiranja petog od ovih instrumenata.

(b) U odnosu na svaku drugu zemlju, ovaj akt stupa na snagu tri mjeseca poslije dana kada generalni direktor saopći njenu ratifikaciju, ili pristupanje, osim ako je u instrumentu ratifikacije ili pristupanja označen neki docniji nadnevak. U ovom posljednjem slučaju, ovaj akt stupa na snagu, u odnosu na tu zemlju, na točno označen dan.

(6) Ratifikacija ili pristupanje automatski povlači za sobom prihvatanje svih odredbi i pristup svim prednostima ovog akta.

(7) Poslije stupanja na snagu ovog akta, nijedna zemlja ne može pristupiti aktu od 31. listopada 1958. godine ovog aranžmana sem zajedno s ratificiranjem ovog akta ili pristupanjem njemu.

Članak 15.

(1) Ovaj aranžman će ostati na snazi sve dok ga čini najmanje pet zemalja ugovornih strana.

(2) Svaka zemlja može otkazati ovaj akt saopćenjem upućenim generalnom direktoru. Takav otkaz će istodobno značiti i otkazivanje akta ovog aranžmana od 31. listopada 1958. godine, i imat će dejstvo samo prema toj zemlji, dok aranžman ostaje na snazi i ima dejstvo prema drugim zemljama Posebne unije.

(3) Otkaz stupa na snagu godinu dana poslije dana kada je generalni direktor primio saopćenje.

(4) Mogućnošću otkaza predviđenom ovim člankom ne može se poslužiti zemlja prije isteka roka od pet godina računajući od dana kada je postala članica Posebne unije.

Članak 16.

(1) (a) U odnosima između zemalja Posebne unije koje su ga ratificirale ili su mu pristupile, ovaj akt zamjenjuje akt od 31. listopada 1958. godine.

(b) Međutim, svaka zemlja Posebne unije koja je ratificirala ovaj akt ili mu je pristupila bit će vezana aktom od 31. listopada 1958. godine u odnosima sa zemljama Posebne unije koje nisu ratificirale ovaj akt ili mu nisu pristupile.

(2) Zemlje izvan Posebne unije, koje postanu strana ovog akta, primjenjuju ga na međunarodno registriranje oznaka podrijetla izvršena u Međunarodnom birou na zahtjev Zavoda svake zemlje Posebne unije koja nije strana u ovom aktu, pod uvjetom da takve registracije zadovoljavaju, glede tih zemalja, uvjete propisane ovim aktom. Glede međunarodnih registriranja izvršenih kod Međunarodnog biroa na zahtjev zavoda zemalja izvan Posebne unije, koje su postale strana u ovom aktu, te zemlje priznaju da gore pomenuta zemlja Posebne unije može tražiti usklađivanje s uvjetima akta od 31. listopada 1958. godine.

Članak 17.

(1) (a) Ovaj akt potpisan je u jednom jedinom primjerku na francuskom jeziku i deponiran kod Vlade Švedske.

(b) Generalni direktor, po savetovanju sa zainteresiranim vladama, sastavit će službene tekstove na drugim jezicima koje bi Skupština mogla označiti.

(2) Ovaj akt ostaje otvoren za potpisivanje u Štokholmu do 13. siječnja 1968. godine.

(3) Generalni direktor će proslijediti dva preslika, ovjerena od strane Vlade Švedske, potpisanog teksta ovog akta vladama svih zemalja Posebne unije, a na zahtjev i vladi svake druge zemlje.

(4) Generalni direktor će registrirati ovaj akt u Tajništvu Organizacije Ujedinjenih naroda.

(5) Generalni direktor će obavijestiti vlade svih zemalja Posebne unije o potpisivanju, deponiranju instrumenata ratifikacije ili pristupa, stupanju na snagu svih odredbi ovog akta, otkazivanju i izjavama suglasno članku 14.(2)(c) i (4).

Članak 18.

(1) Dok prvi generalni direktor ne preuzme funkciju, pozivanja u ovom aktu na Međunarodni biro Organizacije, ili na generalnog direktora, smatraju se kao pozivanje na Biro unije ustanovljene Pariškom konvencijom o zaštiti industrijskog vlasništva, ili njezinog direktora.

(2) Zemlje Posebne unije koje nisu ratificirale ili pristupile ovom aktu, mogu, tijekom pet godina nakon stupanja na snagu Konvencije koja ustanovljava Organizaciju, vršiti, ako to žele, prava predviđena u člancima 9. do 12. ovog akta kao da su obvezni tim člancima. Svaka zemlja koja želi

upražnjavati takva prava pismeno će o tome obavijestiti generalnog direktora, a takva obavijest će imati dejstvo od dana njegovog primitka. Takve zemlje će se smatrati članicama Skupštine do isteka pomenutog razdoblja.

